

Випромінювання електромагнітних хвиль

Лекції з електрики та магнетизму

Пономаренко С. М.

16 грудня 2022 р.

Потенціали електромагнітного поля

Калібрувальні перетворення

Задачу про випромінювання електромагнітних хвиль зручно розглядати за допомогою електромагнітних потенціалів φ та \mathbf{A} .

$$\nabla \cdot \mathbf{B} = 0 \Rightarrow \mathbf{B} = \nabla \times \mathbf{A},$$

$$\nabla \times \mathbf{E} + \frac{1}{c} \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = 0 \Rightarrow \mathbf{E} = \underbrace{-\nabla \varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \mathbf{A}}{\partial t}}_{\text{ }}$$

Потенціали визначаються не точно. Якщо змінити потенціали наступним чином:

$$\begin{aligned} \vec{E}' &= -\vec{\nabla} \varphi' - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}'}{\partial t} \\ \vec{B} &= \vec{\nabla} \times \vec{A}' = \vec{\nabla} \times \vec{A} + \vec{\nabla} \times (\vec{\nabla} f) \\ \vec{A}' &= \vec{A} + \vec{\nabla} f, \\ \vec{E}' &= -\vec{\nabla} \left(\varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial f}{\partial t} \right) - \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} (\vec{A} + \vec{\nabla} f) \\ &= -\vec{\nabla} \varphi + \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} \vec{\nabla} f - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} - \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} \vec{\nabla} f \\ &= -\vec{\nabla} \varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} = \vec{E} \Rightarrow \vec{E}' = \vec{E} \end{aligned}$$

де $f(x, y, z, t)$ — довільна функція координат та часу, то спостережувані величини — поля \mathbf{E} та \mathbf{B} при таких перетвореннях не зміняться. Такі перетворення називаються калібрувальними перетвореннями.

Потенціали електромагнітного поля

Калібрування Лоренца

$$\vec{\nabla} \times \vec{H} = \vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$$

Запишемо рівняння Максвелла

$$\vec{\nabla} \times \vec{B} = \frac{4\pi\mu}{c} \vec{J} + \frac{\epsilon}{c} \frac{\partial \vec{E}}{\partial t} \quad \vec{E} = -\vec{\nabla} \varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t}$$

через потенціали:

$$\vec{\nabla} \times \vec{\nabla} \times \vec{A} = \frac{4\pi\mu}{c} \vec{J} + \frac{\epsilon\mu}{c} \frac{\partial}{\partial t} \left(-\vec{\nabla} \varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \right)$$

Використовуючи $\vec{\nabla} \times \vec{\nabla} \times \vec{A} = \vec{\nabla}(\vec{\nabla} \cdot \vec{A}) - \nabla^2 \vec{A}$

$$\nabla^2 \vec{A} - \frac{\epsilon\mu}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} = -\frac{4\pi\mu}{c} \vec{J} + \underbrace{\vec{\nabla} \left(\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\epsilon\mu}{c} \frac{\partial \varphi}{\partial t} \right)}_0$$

Користуючись неоднозначністю потенціалів, визначених з точністю до калібрувального перетворення, можна на них накласти умову:

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\epsilon\mu}{c} \frac{\partial \varphi}{\partial t} = 0$$

яка спростить останнє рівняння. Ця умова називається *калібруванням Лоренца*.

Потенціали електромагнітного поля

Калібрування Лоренца

Запишемо рівняння Максвелла

$$\nabla \times \mathbf{B} = \frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j} + \frac{\epsilon}{c} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t}$$

$$\nabla^2 - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} = \square^2$$

через потенціали:

$$\nabla \times \nabla \times \mathbf{A} = \frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j} + \frac{\epsilon\mu}{c} \frac{\partial}{\partial t} \left(-\nabla\varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \mathbf{A}}{\partial t} \right)$$

Використовуючи $\nabla \times \nabla \times \mathbf{A} = \nabla(\nabla \cdot \mathbf{A}) - \nabla^2 \mathbf{A}$

$$\nabla^2 \mathbf{A} - \frac{\epsilon\mu}{c^2} \frac{\partial^2 \mathbf{A}}{\partial t^2} = -\frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j} + \nabla \left(\nabla \cdot \mathbf{A} + \frac{\epsilon\mu}{c} \frac{\partial \varphi}{\partial t} \right)$$

Калібрування Лоренца аналогічне до вибору функції f , такою, що задовольняє рівнянню

$$\underbrace{\nabla^2 \varphi = 0}_{\nabla^2 \varphi = -4\pi\rho}$$

$$\left(\nabla^2 - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} \right) f = 0$$

$$\nabla^2 f - \frac{\epsilon\mu}{c^2} \frac{\partial^2 f}{\partial t^2} = 0 \quad \square^2 f = 0$$

$$f = f_1\left(t - \frac{r}{c}\right) + g_1\left(t + \frac{r}{c}\right)$$

Рівняння є хвильовим рівнянням або однорідним рівнянням Даламбера.

Потенціали електромагнітного поля

Калібрування Лоренца

Запишемо рівняння Максвелла

$$\nabla \times \mathbf{B} = \frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j} + \frac{\epsilon}{c} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t}$$

через потенціали:

$$\nabla \times \nabla \times \mathbf{A} = \frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j} + \frac{\epsilon\mu}{c} \frac{\partial}{\partial t} \left(-\nabla\varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \mathbf{A}}{\partial t} \right)$$

Використовуючи $\nabla \times \nabla \times \mathbf{A} = \nabla(\nabla \cdot \mathbf{A}) - \nabla^2 \mathbf{A}$

$$\nabla^2 \mathbf{A} - \frac{\epsilon\mu}{c^2} \frac{\partial^2 \mathbf{A}}{\partial t^2} = -\frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j} + \nabla \left(\nabla \cdot \mathbf{A} + \frac{\epsilon\mu}{c} \frac{\partial \varphi}{\partial t} \right)$$

З урахуванням калібрування Лоренца отримуємо

$$\nabla^2 \mathbf{A} - \frac{\epsilon\mu}{c^2} \frac{\partial^2 \mathbf{A}}{\partial t^2} = -\frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j} \Rightarrow \square^2 \mathbf{A} = -\frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j}$$

$$\nabla^2 \mathbf{A} = -\frac{4\pi\mu}{c} \mathbf{j}$$

Рівняння є неоднорідним рівнянням Даламбера.

Рівняння для скалярного потенціалу

Використаємо рівняння Максвелла

$$\nabla \cdot \mathbf{E} = \frac{4\pi}{\epsilon} \rho$$

$$\nabla \cdot \left(-\nabla \phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \mathbf{A}}{\partial t} \right) = \frac{4\pi}{\epsilon} \rho,$$

Використовуючи калібрування Лоренца

$$\begin{aligned} -\nabla^2 \phi - \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} \nabla \cdot \mathbf{A} &= \frac{4\pi}{\epsilon} \rho \\ \nabla^2 \phi - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \phi}{\partial t^2} &= -\frac{4\pi}{\epsilon} \rho \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \nabla \cdot \mathbf{A} &= -\frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t} \\ -\nabla^2 \phi + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial^2 \phi}{\partial t^2} &= \frac{4\pi}{\epsilon} \rho \end{aligned}$$

$$\nabla^2 \phi - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \phi}{\partial t^2} = \frac{4\pi}{\epsilon} \rho$$

Рівняння Даламбера для потенціалів

Отримали рівняння Даламбера для потенціалів:

$$\left\{ \begin{array}{l} \nabla^2 \mathbf{A} - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \mathbf{A}}{\partial t^2} = -\frac{4\pi \mu}{c} \mathbf{j}, \\ \nabla^2 \varphi - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \varphi}{\partial t^2} = -\frac{4\pi \rho}{\epsilon}. \end{array} \right.$$

$t = \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v}$
 $\nabla^2 \varphi = -\frac{\rho}{\epsilon}$
 $\varphi = \iiint \frac{\rho dV}{r}$

Розв'язками запізнюючи потенціали:

$$\mathbf{A}(t) = \frac{\mu}{c} \iiint_{V'} \frac{\mathbf{j}(\mathbf{r}', t + \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v}) dV'}{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}, \quad \varphi(t) = \frac{1}{\epsilon} \iiint_{V'} \frac{\rho(\mathbf{r}', t + \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v}) dV'}{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}$$

$$\vec{A} = f(t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v}) + g(t + \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v})$$

В даний момент часу t в даній точці \mathbf{r} потенціал обумовлений не розподілом і величиною зарядів і струмів у даний момент часу, а їх положеннями та величинами у попередні моменти часу, що визначаються з урахуванням швидкості поширення електромагнітного поля.

Рівняння Даламбера для потенціалів

Отримали рівняння Даламбера для потенціалів:

$$\nabla^2 \mathbf{A} - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \mathbf{A}}{\partial t^2} = -\frac{4\pi \mu}{c} \mathbf{j},$$

$$\nabla^2 \varphi - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \varphi}{\partial t^2} = -\frac{4\pi \rho}{\epsilon}.$$

Розв'язками запізнюючі потенціали:

$$\mathbf{A}(t) = \frac{\mu}{c} \iiint_{V'} \frac{\mathbf{j}(\mathbf{r}', t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v})}{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|} dV', \quad \varphi(t) = \frac{1}{\epsilon} \iiint_{V'} \frac{\rho(\mathbf{r}', t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v})}{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|} dV'$$

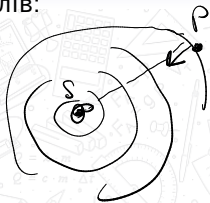
Потенціали називаються *запізнюючими*, тому що вони описують потенціали в пізніший момент часу t в порівнянні з моментом часу $t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v}$ для зарядів та струмів, які цей потенціал створили.

Рівняння Даламбера для потенціалів

Отримали рівняння Даламбера для потенціалів:

$$\nabla^2 \mathbf{A} - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \mathbf{A}}{\partial t^2} = -\frac{4\pi \mu}{c} \mathbf{j},$$

$$\nabla^2 \varphi - \frac{\epsilon \mu}{c^2} \frac{\partial^2 \varphi}{\partial t^2} = -\frac{4\pi \rho}{\epsilon}.$$

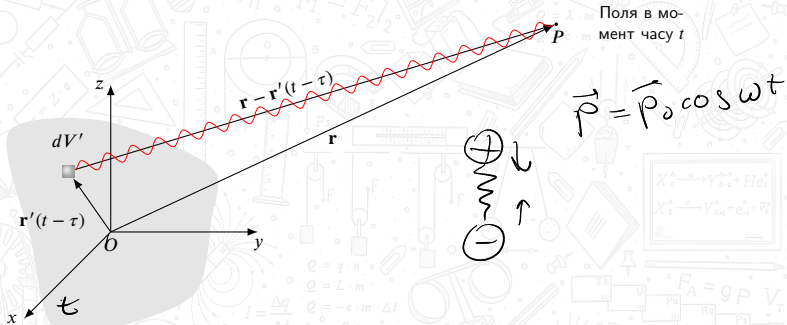
Розв'язками запізнюючі потенціали:

$$\mathbf{A}(t) = \frac{\mu}{c} \iiint_{V'} \frac{\mathbf{j}(\mathbf{r}', t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v})}{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|} dV', \quad \varphi(t) = \frac{1}{\epsilon} \iiint_{V'} \frac{\rho(\mathbf{r}', t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v})}{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|} dV'$$

Формально розв'язками рівнянь є також вирази в яких замінено знак «-» на «+» в аргументі. Розв'язки зі знаком «+» в аргументі не мають ясного фізичного сенсу, оскільки вони формально відповідають ситуації, у якій спочатку створюється потенціал, а потім з'являються відповідні йому заряди та струми, тобто потенціал випереджає заряди та струми. Тому він називається *випереджаючим*.

Запізнаючи потенціали

$$\mathbf{A}(t) = \frac{\mu}{c} \iiint_{V'} \frac{\mathbf{j}(\mathbf{r}', t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v})}{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|} dV', \quad \varphi(t) = \frac{1}{\epsilon} \iiint_{V'} \frac{\rho(\mathbf{r}', t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v})}{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|} dV'$$

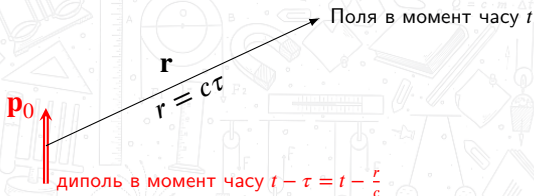

Поля у точці спостереження P в момент t залежать від того положення, яке заряди dV' займали у раніший момент часу $t' = t - \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v}$. Де $\tau = \frac{|\mathbf{r} - \mathbf{r}'|}{v}$ — час, необхідний, щоб збурення поля дійшло до точки P .

Елементарний дипольний випромінювач

Монопольного випромінювання не існує!

Розглянемо електронейтральну систему — електричний диполь, який є елементарним випромінювачем електромагнітних хвиль.

Дипольний момент \mathbf{p} змінюється за гармонічним законом:

$$\mathbf{p} = \mathbf{p}_0 \cos \omega t, \quad \mathbf{p} = \mathbf{p}_0 e^{i\omega t} \text{ (в комплексній формі)}$$

Крім елементарного дипольного випромінювача ще існують елементарний магніто-дипольний випромінювач, квадрупольний ...

Запізнаючи потенціали для диполя

Для $\epsilon = \mu = 1$.

$$\vec{E} = \vec{\nabla} \times \vec{\nabla} \times \vec{r} + \nabla^2 \vec{r} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{r}}{\partial t^2} = \vec{\nabla} \times \vec{\nabla} \times \vec{r}$$

$$\vec{E} = -\vec{\nabla} \varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t}$$

$$\vec{E} = -\vec{\nabla}(-\vec{\nabla} \cdot \vec{r}) -$$

$$- \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{r}}{\partial t^2}$$

$$\vec{E} = \vec{\nabla} \times \vec{\nabla} \times \vec{r} + \nabla^2 \vec{r} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{r}}{\partial t^2}$$

$$\vec{A}(t) = \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} \left(\frac{\vec{p} \left(t - \frac{r}{c} \right)}{r} \right) = \left(\frac{1}{c} \frac{\partial \vec{P}(t)}{\partial t} \right)$$

$$\varphi(t) = -\frac{\vec{r}}{r} \frac{\partial}{\partial r} \left(\frac{\vec{p} \left(t - \frac{r}{c} \right)}{r} \right) = -\vec{\nabla} \cdot \vec{P}(t)$$

$$\nabla^2 \vec{r} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{r}}{\partial t^2} = 0$$

де $\vec{P}(t)$ — вектор Герца:

$$\vec{P}(t) = \vec{p} \cos \omega \left(t - \frac{r}{c} \right)$$

$$\vec{P}(t) = \frac{\vec{p} \left(t - \frac{r}{c} \right)}{r}, \quad \nabla^2 \vec{P} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{P}}{\partial t^2} = 0$$

\vec{p} — дипольний момент.

Як впливає з цього рівняння, значення вектора Герца в момент t у точці, що знаходиться на відстані r від осцилятора, визначається значенням дипольного моменту осцилятора момент $t - r/c$.

Поля диполя

$$\vec{P} = \vec{p}_0 e^{i(\omega t - r/c)}$$

$$\vec{B} = \nabla \times \vec{A} = \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} \nabla \times (\vec{P}) \quad \vec{E} = -\nabla \varphi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} = \nabla \times \nabla \times \vec{P}$$

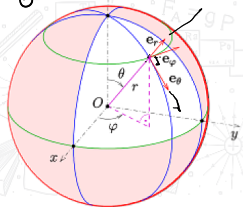
$$\frac{\omega}{c} = k = \frac{2\pi}{\lambda}$$

Таким чином, задача визначення \vec{B} і \vec{E} зведено до обчислення ротора вектора \vec{P} та його похідних.

Якщо момент диполя змінюється за гармонічним законом $\vec{p} = \vec{p}_0 e^{i\omega t}$, то вектор герца змінюватиметься за законом $\vec{P} = \frac{\vec{p}_0 e^{i\omega(t-r/c)}}{r}$, а поля змінюватимуться за законами (в сферичних координатах):

$$\vec{E} = E_r \vec{e}_r + E_\theta \vec{e}_\theta$$

$$\begin{cases} B_\varphi = \frac{i\omega}{c} \sin \theta \left(\frac{1}{r} + \frac{i\omega}{c} r \right) P, \\ E_r = 2 \cos \theta \left(\frac{1}{r^2} + \frac{i\omega}{cr} \right) P, \\ E_\theta = \sin \theta \left(\frac{1}{r^2} + \frac{i\omega}{cr} - \frac{\omega^2}{c^2} r \right) P. \end{cases}$$

Поля диполя

Ближня зона

Ближня зона — відстань від осцилятора до точки спостереження мала в порівнянні з довжиною його хвилі:

$$\left\{ \frac{1}{r} \right\} \gg \frac{\omega}{c}, \quad r \ll \frac{\lambda}{2\pi}$$

$$\frac{\omega}{c} \approx \frac{2\pi}{\lambda}$$

$$r \ll \frac{\lambda}{2\pi} \approx \lambda$$

В кожен момент часу t електричне поле поблизу зі осцилятора збігається з полем статичного диполя, дипольний момент якого дорівнює миттєвого значення моменту осцилятора $p(t)$:

$$E_r = \frac{2 \cos \theta p(t)}{r^3},$$

$$E_\theta = \frac{\sin \theta p(t)}{r^3}.$$

Поля диполя

Ближня зона

Ближня зона — відстань від осцилятора до точки спостереження мала в порівнянні з довжиною його хвилі:

$$\frac{1}{r} \gg \frac{\omega}{c}, \quad r \ll \frac{\lambda}{2\pi}$$

Оскільки

$$\frac{\partial p(t)}{\partial t} = \frac{\partial q(t)l}{\partial t} = \frac{\partial q(t)}{\partial t}l = Il,$$

магнітне поле збігається з полем еквівалентного елемента струму довжини l , що визначається формулою Біо і Савара:

$$\mathbf{B} = \frac{1}{cr^3} \left[\frac{\partial \mathbf{p}(t)}{\partial t} \times \mathbf{r} \right] = \frac{I}{c} \frac{[\mathbf{l} \times \mathbf{r}]}{r^3},$$

Поля диполя

Ближня зона

Ближня зона — відстань від осцилятора до точки спостереження мала в порівнянні з довжиною його хвилі:

$$\frac{1}{r} \gg \frac{\omega}{c}, \quad r \ll \frac{\lambda}{2\pi}$$

В ближній зоні поля не запізнюються і співпадають з полями статичного диполя та струму.

Поля диполя

$$p = p_0 \cos \omega t$$

$$\dot{p} = -\omega p_0 \sin \omega t \quad \ddot{p} = -\omega^2 p_0 \cos \omega t$$

Хвильова зона

Відстань, яка набагато більша за довжину хвилі:

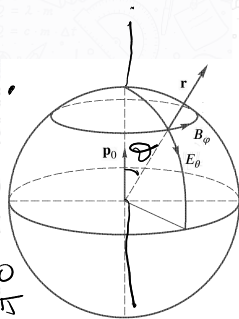
$$\frac{1}{r} \ll \frac{\omega}{c}, \quad r \gg \frac{\lambda}{2\pi}$$

називається ХВИЛЬОВОЮ ЗОНОЮ.

$$E_\theta = B_\varphi = -\frac{\omega^2 \sin \theta}{c^2 r} p_0 \cos \omega \left(t - \frac{r}{c} \right) =$$

$$= \frac{\sin \theta}{rc^2} \ddot{p} \left(t - \frac{r}{c} \right),$$

$$E_r = E_\varphi = B_r = B_\theta = 0.$$

$$\Theta = 0$$

$$\varphi = \varphi$$

У хвильовій зоні осцилятора електричне та магнітне поля чисельно дорівнюють один одному і спадають обернено пропорційно першій степені відстані від осцилятора.

Поля диполя

Хвильова зона

Відстань, яка набагато більша за довжину хвилі:

$$\frac{1}{r} \ll \frac{\omega}{c}, \quad r \gg \frac{\lambda}{2\pi}$$

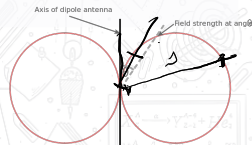
називається **ХВИЛЬОВОЮ ЗОНОЮ**.

$$E_{\theta} = B_{\varphi} = -\frac{\omega^2 \sin \theta}{c^2 r} p_0 \cos \omega \left(t - \frac{r}{c} \right) =$$

$$= \left(\frac{\sin \theta}{rc^2} \ddot{p} \left(t - \frac{r}{c} \right) \right)$$

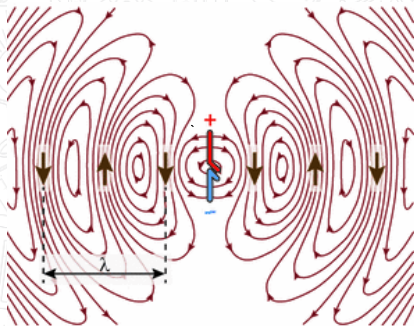
$$E_r = E_{\varphi} = B_r = B_{\theta} = 0.$$

$$S = \frac{c}{4\pi} E B = \frac{c}{4\pi} \frac{\sin^2 \theta}{r^2 c^2} \ddot{p}^2 \left(t - \frac{r}{c} \right)$$

Напруженість поля також залежить від полярного кута θ точки спостереження: на продовженні осі осцилятора ($\theta = 0$ і $\theta = \pi$) поле дорівнює нулю, максимального ж значення воно досягає в екваторіальній площині осцилятора ($\theta = \pi/2$). У кожній точці хвильової зони вектори **E**, **B** та **r** взаємно перпендикулярні та утворюють правогвинтову систему.

Ближня та хвильова зони

В ближній зоні поле ніби «причеплене» до диполя, а у хвильовій зоні поле «відривається» від нього — випромінюється.

<https://youtu.be/NPJinVFqC1s>

Потужність, що випромінюється (осцилятором)

Густина потоку електромагнітної енергії характеризується вектором Пойнтінга. Тому потік електромагнітної, енергії крізь поверхню σ сфери радіусом r (потужність випромінювання), що оточує осцилятор, дорівнює:

$$\frac{dW}{dt} = \oint_S \vec{S} \cdot d\vec{\sigma} \quad d\sigma = r^2 \sin\theta d\theta d\varphi$$

$$\begin{aligned} \frac{e p^2}{c} \cdot \frac{dW}{dt} &= - \oint_{\sigma} \vec{S} d\vec{\sigma} = - \int_0^{2\pi} \int_0^{\pi} \frac{c}{4\pi} [\mathbf{E} \times \mathbf{B}] r^2 \sin\theta d\theta d\varphi = \\ &= \frac{\ddot{p}^2 \left(t - \frac{r}{c}\right)}{4\pi c^3} \int_0^{\pi} \sin^3\theta d\theta \int_0^{2\pi} d\varphi = \frac{2\ddot{p}^2 \left(t - \frac{r}{c}\right)}{3c^3} \end{aligned}$$

\downarrow
 $S = \frac{c}{4\pi} \mathbf{E} \mathbf{B}$

$\vec{p} = \omega^2 p_0 \cos(\omega t - kr)$

Середнє значення потужності випромінювання за період:

$$\cos^2(\omega t - kr) = \frac{1}{2} \quad \left\langle \frac{dW}{dt} \right\rangle = \frac{1}{T} \int_0^T \frac{dW}{dt} dt = \frac{\omega^4 p_0^2}{3c^3}$$

$\omega^4 p_0^2$

Випромінювання рухомого заряду

Припустимо, що диполь складається з двох точкових зарядів: $+q$ і $-q$, з яких додатній нескінченно важкий, а тому його можна вважати нерухомим.

Дипольний момент цієї системи і його друга похідна по часу

$$\mathbf{p} = -q\mathbf{r}', \quad \ddot{\mathbf{p}} = -q\ddot{\mathbf{v}},$$

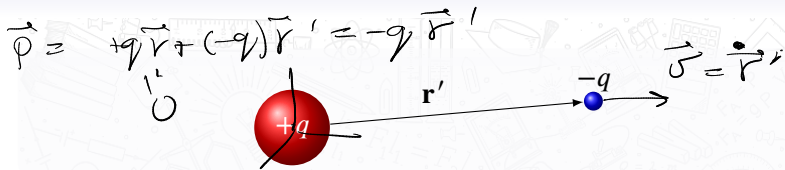
де $\mathbf{v} = \dot{\mathbf{r}}'$ — швидкість заряду, а $\ddot{\mathbf{v}}$ — його прискорення.

Потужність, що випромінюється:

$$\frac{dW}{dt} = \frac{2q^2}{3c^3} \dot{\mathbf{v}}^2$$

Таким чином, електричний заряд випромінює електромагнітну енергію, якщо він рухається прискорено.

Випромінювання рухомого заряду

Дипольний момент цієї системи і його друга похідна по часу

$$\vec{p} = -q\vec{r}', \quad \ddot{\vec{p}} = -q\ddot{\vec{r}}'$$

$$\dot{\vec{p}} = -q\vec{v}, \quad \ddot{\vec{p}} = -q\vec{a}$$

де $\vec{v} = \dot{\vec{r}}$ — швидкість заряду, а $\vec{a} = \dot{\vec{v}}$ — його прискорення.

Потужність, що випромінюється:

$$\frac{dW}{dt} = \frac{2q^2}{3c^3} \dot{\vec{v}}^2$$

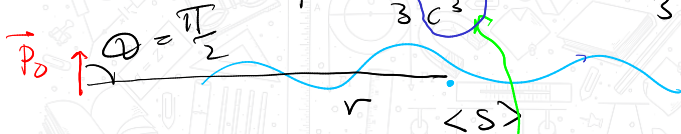

Таким чином, електричний заряд випромінює електромагнітну енергію, якщо він рухається прискорено.

Приклади

Електромагнітна хвиля, що випромінюється диполем, поширюється у вакуумі так, що у хвильовій зоні на промені, перпендикулярному до осі диполя, на відстані r від нього середнє значення густини потоку енергії дорівнює $\langle S \rangle$. Знайти середню потужність випромінювання диполя.

$$\vec{p} = \frac{\omega^4 p_0^2}{3c^3} = \frac{\langle S \rangle 4\pi r^2}{3}$$

$$\vec{p} = \left\langle \frac{d\vec{w}}{dt} \right\rangle$$

$$p = p_0 \cos \omega(t - \tau)$$

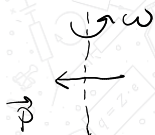
$$\ddot{p} = -\omega^2 p$$

$$S = \frac{c}{4\pi} E^2 = \frac{1}{4\pi} \frac{\ddot{p}(t-\tau)^2}{r^2 c^3} = \frac{1}{4\pi} \frac{\omega^4 p_0^2 \cos^2 \omega(t-\tau)}{r^2 c^3}$$

$$\langle S \rangle = \frac{1}{8\pi} \frac{\omega^4 p_0^2}{r^2 c^3}$$

Приклади

Постійний за модулем електричний диполь моментом \vec{p} обертають з кутовою швидкістю ω навколо осі, що перпендикулярна до осі диполя та проходить через його середину. Знайти потужність випромінювання диполя.

$$\frac{d\mathcal{W}}{dt} = \frac{2}{3} \frac{\ddot{\vec{p}}^2}{c^3}$$

$$\ddot{\vec{p}} = -\omega^2 \vec{p}$$

$$\frac{d\mathcal{W}}{dt} = \frac{2\omega^4 p^2}{3c^3}$$

$$\frac{d\vec{r}}{dt} = [\vec{\omega} \times \vec{r}]$$

$$\vec{v} = [\vec{\omega} \times \vec{r}]$$

$$\frac{d\vec{v}}{dt} = \vec{a}_t \vec{r} + \vec{a}_n \hat{n}$$

||

$$a_n = \omega^2 r$$

$$\vec{a} = -\omega^2 \vec{r}$$

Приклади

Знайти потужність випромінювання нерелятивістської частинки з зарядом e і масою m , що рухається круговою орбітою радіуса R у полі нерухомого точкового заряду q .